https://achterderug.nl

ons het recht geven, van onsterfelijkheid te spreken."

Niet alleen het Johannes-evangelie getuigt daarvan. Ook de andere evangeliën. Ook de brieven van Paulus, die niet zonder reden spreekt van het „ontslapen" der gelovigen. „Wij zouden Paulus' opvattingen over het sterven der gelovigen, het sterven in Christus, kunnen samenvatten in deze korte formule: zij die geloven, sterven niet."

De zaligheid der ontslapenen is ook geen *voorlopige*, maar een „volmaakte zaligheid en heerlijkheid". Hoe dit dan te rijmen valt met de verwachting van de volkomen overwinning van Christus en de Opstanding ten laatsten dage? Dr. v. Leeuwen geeft hetzelfde antwoord als andere schrijvers (Althaus, Brunner): „Het leven der gestorvenen is overgegaan uit de tijd in de eeuwigheid en met het begrip eeuwigheid is dat van voorlopigheid onmogelijk te verbinden. In de eeuwigheid vallen verleden, heden en toekomst samen en is er de volmaakte kennis en aanschouwing van het heil, zowel voor de grondlegging der wereld als na het einde aller dingen."

Tot zover Dr. v. Leeuwen. Wanneer wij kennis genomen hebben van zijn studie, zingen we met nieuwe blijdschap het Kerstlied:

„O Jezus, Mens en God,
bij U is welgeborgen, ons aards
en eeuwig lot".

Deze dissertatie zal vermoedelijk stof tot gesprek geven tussen de theologen onderling. Moge daar iets goeds uit geboren worden. Ook hoop ik, dat goed wetenschappelijk onderlegde theologen in de geest van deze dissertatie, maar dan eenvoudiger, zullen gaan schrijven voor de gemeenteleden, die nadere inlichting over dit onderwerp zo nodig hebben.

Triumf van het Licht

De wereld: een speelbal in onze handen.
Diepten der zeeën zijn ons bekend;
aardlagen van ontoegankelijke landen
werden gekeurd op elk sediment.
Luchtlagen tot hun uiterste grenzen
lieten hun stille geheimen gaan;
Sterrenlicht werd ontleed in lenzen;
massa gewogen van zon en maan.
't Kosmisch vuur en zijn weergaloze
krachten ontsprongen aan ons verstand.
't Wonder van leven en 't levenloze
werd tot formule in onze hand.
Liefde, geluk, en barmhartigheden
van ons gemoed zijn onverwacht
hun geheimzinnige oorsprong ontgleden
en in kaartsysteem ondergebracht.
Karteringsdiensten van ongemeten
driften naar kennis zijn uitgebreid
met camera's van het zindelijke weten,
snorrend naar gronden van ruimte
en tijd.
Ranken om 's levens geheimenissen
werden ontluisterd. Er is geen grens
die niet volledig valt uit te wissen . . .
Triomf van de winnende, wetende mens!

* * *

Winst en triomf! Maar de
eenzaamheden
(vacuum van het menselijk hart)
zijn zij ooit snerpender beleden
in een wereld, zo sintelhard?
Waar is erbarming zo ongemeten,
dat het de ziel tot bloeien dwingt;
aller hart, een deur toegesmeten,
opent en mond geeft, totdat het zingt?
Zingt van een Kind in stalduister
gelegen;
Zingt van een Kind, dat gebenedijd
licht wil zijn op de wijkende wegen . . .
Licht op de weg naar de Eeuwigheid.

JAN H. DE GROOT